

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: לוי	שם פרטי: צילה
------------------	------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: מוסניצקי		בלועזית Musnitski	
שם פרטי איתו נולדתי: צילה - ציוולה		בלועזית Tzila	שנת לידה: 1933
עיר לידה: סמלישקס		בלועזית Semelishkes	ארץ לידה: ליטא
שם פרטי ושם משפחה של האב: אליעזר (לייזר) מוסניצקי		שם פרטי ושם נעורים של האם: בתיה (בסיה) גינזבורג	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: סמלישקס		בלועזית Semelishkes	ארץ המגורים: ליטא
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ)			
ליטא			
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית	

<p>המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: ליטא</p>		<p>תאריך השחרור: מאי 1945</p>
<p>במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)</p>		<p>ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור וילניוס, ליטא</p>
<p>במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממתי עד מתי</p>		<p>שנתעליה: 1972</p>

אנא ספרי על קורותיך לפני המלחמה (נא לכתוב בגוף ראשון, המקום לא מוגבל)

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים):

נולדתי וגדלתי בעיירה היהודית סמלישקס, לא רחוק מוויילניוס, בליטא. אבי היה שוחט ואימי עקרת בית. הייתי הצעירה בבית עם שני אחים גדולים ממני: פייבקה ואמה. רבים מקרובי משפחתי חיו בעיירה שלנו. החגים זכורים לי היטב מהבית. הייתה לי ילדות מאושרת מאד. נאלצנו לעזוב את הבית מיד לפני ראש השנה 1941.

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

שכן ליטאי הזהיר שאוספים יהודים. הוריי אירגנו לי מקום מסתור אצל גויים בכפר. במשך המלחמה הוסתרתי במספר בתים: (1) בכפר לוייצי אצל אנשים שהכרתי מלפני המלחמה, שהיו לקוחות באטליז של אבא. אצל משפחה זו היינו כל המשפחה, הוריי ואני, ולנו שם במסתור שני לילות; (2) בעל הבית כיוון אותנו לעבור לשכניו, שם התחבאנו עוד מספר לילות; (3) משם עברנו לכפר בוצא, למשפחה של זוג זקנים בשם קרלייף. שם הייתי רק אני, ללא הוריי, וגם שם נשארתי מספר ימים. משם הועברתי למשפחת פשקייף, גם בכפר בוצא, ושם הייתי תחת זהות של בת משפחה מהעיר שבאה לעזור במשק בית. הוריי נתפסו והוחזקו בבית סוהר איזוריבטרוקי (Troki). אבי ברח והצטרף לפרטיזנים ביערות הסמוכים לכפר בוצא, ואימי נרצחה עם שאר האסירים בבית הסוהר ביער סמוך ונקברה בקבר אחים באיזורסמלישקס. הסיפור על רצח האימא סופר לנו על-ידי הלקה קרלייף, בת למשפחה שהחביאה אותי במלחמה. בזמן שהייתי אצל משפחת פשקייף אבי, לייזר, שהצליח לברוח מהכלא בטרוקי, היה בא לבקר אותי. הייתי יוצאת אליו לקצה היער והיינו משוחחים בידיש. באחד הימים נער פולני שעבד אצל המשפחה עבר במקום ושמע אותנו מדברים. כשאבי הלך הנער התחיל להקניט אותי באומרו שיגלה לכולם וילשין עלי שאני יהודייה. למחרת בבוקר הנער נדקר על-ידי שור של המשפחה ומת מהפציעה לפני שהספיק להלשין עלי וכך ניצלתי. אחרי מקרה השור, אבי דאג והעביר אותי למשפחה אחרת, משפחת ברשבסקי, שם נשארתי עד סוף המלחמה. את ההעברה מפשקייף לברשבסקי עשו בני משפחת קרלייף, אצלם הייתי לילה אחד לפני המעבר.

אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ (השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

אבי אסף אותי בסוף המלחמה והעביר אותי לבית יתומים יהודי בוויילניוס. הייתי בת 12. כעבור שנה נסגר בית היתומים ואבי אירגן לי מקום מגורים בתשלום אצל אישה יהודייה. סיימתי בית ספר תיכון והתחלתי ללמוד אנגלית בסמינר לחינוך. נישאתי לאברהם לוין, עיתונאי, ב-1952. נולדו לנו שתי בנות: אולה ואינה. עבדתי כגננת עד לעלייה לישראל ב-1972. הגשנו בקשה ראשונה ב-1970 וקיבלנו סירוב. בפעם השנייה קיבלנו אישור והגענו לארץ בינואר 1972.

נא ספרי/י על חייך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

הייתי מאושרת להגיע לישראל, הייתי מלאת התרגשות להגיע למדינת היהודים. הרגשתי בגן עדן. אחרי שבועיים במרכז קליטה באשקלון עברנו למרכז קליטה בירושלים, שם קיבל אברהם עבודה במחלקה רוסית של רשות השידור. עבדתי בעבודות מזדמנות כי היה קשה מאד להתפרנס. ב-1973 הלכתי ללמוד בסמינר למורים וגננות בבאר-שבע והשלמתי שם את לימודי לתעודת הוראה לגיל הרך. ב-2008 נפטר אברהם ומאז אני גרה אצל ביתי ברמת הגולן. יש לי ארבע נכדות ושני נכדים. אני מאושרת שזכיתי להגיע עם משפחתי לישראל ולהקים כאן דורות המשך.